

[N. P. Andreasen.]

ikke har kunnet stifte Hjem, fordi de ikke har kunnet faa Jord, og som nu meget gerne vil til. Det var at ønske, at Forholdene i det kommende Vinterhalvaar trak sig saadan i Lave, at man ved en virkelig Revision af Loven til Foraaret vilde kunne skaffe rimelige Vilkaar baade med Hensyn til Jord og Byggeudgifter, saaledes at der kunde komme Skub i hele Udstykningen.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et andet Spørgsmaal. Det gælder Jorden fra de sønderjyske Præstegaarde. Denne Jord ønsker man i Sønderjylland udstykket i Lighed med, hvad der skete for det øvrige Lands Vedkommende ved Loven af 4. Oktober 1919. Det er ikke mindst det sønderjyske Husmandsbrug der har rejst dette Spørgsmaal, man har Gang paa Gang henvendt sig til os inden for den danske Samvirksomhed, og man har ogsaa haft det fremme ved Sendemandsmøderne. Kunde den højtærede Landbrugsminister ikke tænke sig at tage hele Spørgsmaalet op til Behandling? Saa vidt vi kan forstaa, er det af meget stor Betydning for Udstykningen i Sønderjylland.

Der vilde maaske, som det ogsaa er nævnt af et Par andre Ordførere, være Mulighed for at faa fat i anden Jord, særlig i Sønderjylland, hvor Vogelgesang har haft sin store Virksomhed. Desuden er der en lang Række Domænegodser, og andre Steder har vi Stiftelser o. s. v., der maaske kunde afgive Jord til en fortsat Udstykning. Det er ogsaa nævnt, at der maaske kunde skaffes Jord fra nogle af dem, der under de vanskelige Aar har forbrudt sig mod de danske Livsinteresser, men paa dette Omraade maa vi vel vente og se.

Der blev i sin Tid af den tidligere Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Bording, givet Husmandsforeningerne et Løfte om at faa nedsat et saakaldt Tremandsudvalg inden for samtlige Kommuner her i Landet til Undersøgelse af hele Spørgsmaalet om Tillægsjord for de for smaa Landbrugsejendomme. Der kom aldrig noget ud af det. Og efter hvad jeg har hørt, forstaaer jeg, at det særlig var Kredse inden for det store Landbrug, der var imod det. Vi forstaaer slet ikke, at man kan have noget imod at faa denne Sag gennemført til

Bunds, da det dog er et Spørgsmaal, der har meget stor Rækkevidde. Der ligger ca. 80 000 for smaa Husmandsbrug her i Danmark, og nu skal jeg være den sidste til at ønske, at samtlige 80 000 skulde have Jord lagt ind til det, de har, for det vil de nemlig slet ikke, men op mod Halvdelen tror jeg gerne vil have Tillægsjord, og hvis blot denne Halvdel kunde komme i Besiddelse af lidt mere Jord, vilde det være en Landboreform, der vil svare udmærket til det, vi nu kalder den nye Tid. I Besættelsesaarene, hvor al Indførsel til Landet har været stoppet, har det været ganske særlig vanskeligt for de smaa Husmandsbrug, som skulde leve af deres Landbrug, overhovedet at komme igennem. Det er et stort og uhyre vanskeligt Spørgsmaal, og jeg vilde være glad ved, om Ministeren kunde svare paa en efter min Opfattelse tilfredsstillende Maade paa Tanken om Tremandsudvalg.

Til Slut skal jeg spørge, om ikke Landbrugsministeren samtidig med, at den Lov, vi her taler om, kommer til Revision, kunde tænke sig at tage Loven af 1925 om Forbud mod Nedlæggelse af Landbrugsejendomme op til Revision. Det er, for at sige det med et mildt Udtryk, beklageligt at se, hvordan mange Landbrugsejendomme — og det gælder ikke alene de mindre, men ogsaa større Landbrugsejendomme — bliver opkøbt og sammenlagt i Øjeblikket. Det strømmer bogstaveligt ind med Anmodninger til os i De samvirkende danske Husmandsforeninger om at tage os af saa det ene og saa det andet Spørgsmaal, men vi har ikke anden Vej at gaa end at lade Henvendelserne gaa videre til Landbrugsministeriet og lade Landbrugsministeriet prøve at forhindre disse Sammenlægninger. Men Forretningsgangen er paa dette Omraade uhyre langsom.

Nu har vi hørt underhaanden, at der skulde være oprettet et særligt Kontor for saadanne Henvendelser, og hvis det er Tilfældet, kan det kun hilses med Tilfredshed; saa kan der være Mulighed for, at der kan komme en hurtigere Forretningsgang over for alle disse Nedlæggelser. Det nytter aldeles ingenting med hele vor Udstykning, hvis vi fortsat skal staa over for en saa skadelig Virksomhed, vil jeg kalde det, som her finder Sted, hvor man opkøber og nedlægger det ene Brug efter det andet. Man